

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

23. ÚNORA 2014

Z obsahu:

Svátost eucharistie

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě
5. února 2014
- strana 2 -

Svátost oltářní

- strana 4 -

Oběť

- strana 5 -

Světlo mladým

P. Daniel-Ange, zakladatel
evangelizační školy
Jeunesse-Lumière -
Světlo mladým
- strana 6 -

Čenstochovská Madona ve Washingtonu

- strana 7 -

Učitelství úřad - podivuhodný dar Boží

Mons. Andreas Laun,
světící biskup, Salzburg
- strana 10 -

To, co platilo 2000 let, nemůže být dnes chybné

Kardinál Walter
Brandmüller
- strana 11 -

Podepsán dekret o mučed- nictví 124 Korejců

- strana 13 -

Věřím, klaním se, miluji!

Editorial

Svátost oltářní a katolická církev – jedno bez druhého nemůže existovat. Tak to ustanovil Ježíš Kristus. Dvojitý dar, který nejsme schopni zcela pojmout a za který tak málo děkujeme. Zvláště jde-li o Církev, pak se naše myšlenky ubírají možná spíše cestou kritického pohledu – to se však může týkat jednotlivých členů Církve, nikoliv Církve jako instituce ustanovené Kristem.

Je povzbuzující, že i přes závažná pochybení mnohých svých členů existuje Církev z vůle Boží již 2000 let. Stojí totiž na učení Ježíše Krista a jeho prvních následovníků – apoštolů. To, co nám Ježíš Kristus zjevil o Bohu a dal za úkol k předávání apoštolům, to platí pro všechny národy a časy, říká kardinál Walter Brandmüller. (str. 11) A v dnešní zmatené době zdůrazňuje, že nemůže nikdy nastat, aby učení, které je po 2000 let pravdivé, dnes bylo špatné, a omyl starý staletí aby byl dnes pravdivý...

Na to můžeme navázat slova biskupa Mons. Andree Launa o učitelském úřadu Církve, který je nehasnoucím světlem Kristovým: Hoří pro všechny, ale opravdu vidět jej budou jen ti, kteří jej vidět chtějí. (str. 10) Tedy: Je třeba v dogmatech katolické církve nacházet Krista, který nedopustí, aby jeho lid byl ve věcech víry a mravů uveden v omyl. V opačném případě by to znamenalo konec – Církve i světa: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20)

Svět však potřebuje nejen Církev, ale především živého Boha, který člověku dává v osobě Ježíše Krista skrze Svátost oltářní duchovní sílu ke šťastnému a bohumilému životu, a to i ve chvílích, kdy život jednotlivce zdánlivě ztratil svůj smysl. K předávání svého Těla a Krve – tohoto pravého duchovního pokrmu – si Ježíš vybral kněze. O nich platí to, co řekla maminka P. Danieli-Ange: „Narodil ses kvůli němu.“ (str. 6) V Roce rodiny i tady vidíme, jak rodina může mít Boha ve svém středu. Životní svědectví tohoto 81letého kněze „pro mladé“ nepotřebuje další komentář. Snad jen: Zkusme podle jeho příkladu „odcházet z dění tohoto světa“, abychom dali Ježíši prostor, v němž nám ukáže, s čím máme my „přijít do světa“, aby tak náš život byl pozhnaním pro všechny, kdo chtějí vlastnit věčné štěstí. A prosme, na přímluvu Panny Marie, všech andělů a svatých, abychom sami na sobě zakoušeli toto věčné štěstí, kterým je Bůh ve své nekonečné vznešenosti.

Daniel Dehner

Svátost eucharistie

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 5. února 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes k vám budu mluvit o eucharistii. Eucharistie tvoří spolu se křtem a biřmováním jádro „křesťanské iniciace“ a je zdrojem samotného života církve. V této svátosti lásky totiž pramení každá autentická cesta víry, společenství a svědectví.

Již to, co vidíme, shromažďujeme-li se ke slavení eucharistie, mše svaté, nám umožňuje vytušit, co se chystáme prožívat. Ve středu prostoru určeného ke slavení je oltář, stůl pokrytý ubrusem, což navozuje dojem hostiny. U stolu je kříž, který ukazuje, že se na tomto oltáři přináší oběť Kristova. On je duchovním pokrmem, kterého se nám tam dostává pod způsoby chleba a vína. Vedle obětního stolu je ambon, tedy místo, odkud se hlásá Boží Slovo, a které ukazuje, že se tam shromažďujeme, abychom naslouchali Pánu, který promlouvá skrze Písmo svaté, a že pokrmem, který tam dostáváme, je také jeho Slovo.

Slovo a Chléb se ve mši svaté stávají jedním celkem jako při Poslední večeři, kdy se všechna Ježíšova slova, všechna znamení, která učinil, kondenzovala v gestu lámání chleba a podávání kalicha, které předjímalo oběť kříže, a ve slovech: „Vezměte a jezte, toto je moje tělo... Vezměte, pijte, to je kalich mé krve.“

Ježíšovo gesto při Poslední večeři je nejzazším díkůvzdáním Otcí za jeho lásku a jeho milosrdenství. „Díkůvzdání“ se řecky řekne „eucharistie“. Proto se tato svátost nazývá eucharistie. Je vrcholným díkůvzdáním Otcí, který nás tolik miloval, že nám z lásky dal svého Syna. Výraz „eucharistie“ v sobě proto zahrnuje celé toto gesto, které je gestem Boha a zároveň člověka, gestem Ježíše Krista, pravého Boha a pravého člověka.

Slavení eucharistie je tedy mnohem víc než pouhá hostina: je vlastní památkou Ježíšovy Paschy, ústředního tajemství spásy. „Památka“ neznámá jen vzpomínku, pouhou připomínku, nýbrž

skutečnost, že kdykoli slavíme tuto svátost, účastníme se tajemství umučení, smrti a vzkříšení Krista. Eucharistie je vrcholem spásonosného Božího činu: Pán Ježíš se stává chlebem lámaným pro nás, neboť nás obdařuje svým milosrdenstvím a svou láskou, takže obnovuje naše srdce, naše bytí a způsob, kterým se vztahujeme k Němu a k bratřím. Proto když přistupujeme k této svátosti, říká se jí „svaté přijímání“ (*ricevere la Comunione* – dosl. přijmout společenství, pozn. překl.). To znamená, že mocí Ducha Svatého nás účast na eucharistickém stole jedinečně a hluboce připodobňuje Kristu a dává nám již nyní předběžně zakoušet plné společenství s Otcem, které bude charakterizovat nebeskou hostinu, kde se budeme se všemi svatými radovat z kontemplace Boha tváří v tvář.

Drazí přátelé, nikdy neděkujeme Pánu dostatečně za dar, který nám věnoval v eucharistii! Je to veliký dar, a proto je velmi důležité účastnit se nedělní mše svaté. Jít na mši nejenom se modlit, ale také přijímat eucharistii, chléb, který je tělem Ježíše Krista, jenž nám dává spásu, odpouští nám a sjednocuje nás s Otcem. Je krásné to činit! Jdeme na mši každou neděli, protože je to den Pánova zmrtvýchvstání. Proto je neděle pro nás tolik důležitá. V eucharistii vnímáme vlastní příslušnost k církvi, Božímu lidu, Božímu Tělu, k Ježíši Kristu. Nikdy nedokážeme pochopit veškerou její hodnotu a bohatství. Prosme Je proto, aby tato svátost v církvi nadále uchovávala jeho živou přítomnost a ztvárňovala naše společenství v lásce a sdílení podle srdce Otcova. A činíme tak po celý život, ale začíná se dnem prvního svatého přijímání. Je důležité, aby se děti dobře připravily na první svaté přijímání a každé dítě k němu přistoupilo, protože je to po křtu a biřmování první krok velkolepé příslušnosti k Ježíši Kristu.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Opět nastal čas vrátit se do Ježíšovy školy. Dnešní lekce bude jedna z nejnáročnějších. Pochopíš-li správně, co od tebe Ježíš požaduje, a najdeš-li k tomu odvahu a sílu, může to znamenat zásadní obrát v tvém životě. Otevři své srdce jeho slovům s velkou ochotou a především s důvěrou. Ježíš nikdy nebude od tebe požadovat něco, co je nad tvé síly: *Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.*

Ježíš přichází dnes s překvapujícím požadavkem: *Budte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec!* Není to nadsázka? Copak to je vůbec v lidských silách a možnostech? Odpověď musíš hledat u Ježíše. Zadívej se nejdříve pozorně do jeho tváře. Je to snad pohled učitele, který nakládá na své žáky nekompromisně maximalistické požadavky? V Ježíšově hlasu i pohledu je přece něco jiného než strohý příkaz. Je to z jeho strany vyslovení úžasné důvěry. Jestliže tě k něčemu vyzývá, oznamuje ti tak, čeho jsi schopen. Dnes slyšíš pozvání k podílu na nejvyšší důstojnosti. Je to nabídka obnovené účasti na onom vzneseném stavu, pro který Bůh stvořil člověka, tedy i tebe.

Ptáš se, jaká je vlastně Otcova dokonalost? Jak ji můžeš poznat? Nejsnáze poznáš Otce podle toho, jak se zachoval k tobě. Jen se rozpomeň, jak ses k Němu zachoval ty. I kdyby sis dokázal připomenout všechny své zrady, urážky, nevděčnosti, všechny ty pyšné impertinence, ve kterých sis dokonce liboval, nejsi schopen dostatečně zvážít hloubku svého urážlivého postoje, jaký jsi zaujímal vůči Bohu. Měl bezpočet důvodů k tomu, aby tě po zásluze zavrhl a zapudil. Ale nic takového se nestalo. Ani jedinou chvíli tě nepřestal nekonečně milovat. Dnes dokonce sedíš u nohou jeho Syna, *kteří nic nedbal na to, že je roven Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka, ponížil se, aby byl poslušný až k smrti*⁽¹⁾. Nic ti nepřipomíná, nic ti nevyčítá, jedná s tebou jako s vlastním dítětem se stejnou samozřejmostí, s jakou ti ráno svítí slunce do oken, nabízí ti svou božskou podobu, své otcovské způsoby, svou nejpůvodnější a nejryzejší božskou formu lásky: chce, abys miloval podobně, jako miluje On.

Ukazuje ti, že všechny ty situace, ve kterých zakoušíš zlobu jiných, kteří ti křivdí, ubližují, olupují a zraňují tě, dávají ti naje-

Pravá dokonalost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí.

vo své pohrdání, působí ti příkoří a bolest, můžeš přijímat jako vzácnou příležitost: můžeš se podívat na vlastní nevděčné počinání vůči Bohu tak nějak z druhé strany, ze strany příjemce. Naplněn nevolí a rozhořčením z chování druhých můžeš si alespoň v náznaku uvědomit, jak nesmírná musí být Otcova trpělivá láska, když ho ani nejdrzejší zneužití lidské svobody neodrazuje od jeho nejvelkodušnějšího milování. *On odpouští tvé viny, léčí všechny tvé neduhy, vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věčně láskou a slitováním.*⁽²⁾

Věc se má totiž tak, že ještě dříve, než ses vzepřel Bohu, již ti bylo odpuštěno. Na tvoje zlo a na zlobu všech lidí neodpovídá Otec zlem, nýbrž svou láskou je od věčnosti předchází a jenom čeká, kdy si to uvědomíš a dovolíš mu, aby ti dal dar své odpouštějící slitovnosti.

Chápeš už, jak velkodušná je to možnost a nabídka, abys byl dokonalý jako Otec? Ježíš tě navádí na božskou cestu, která by člověka nikdy nenapadla: místo toho, abys probíral své nepřátele a zvažoval každé jejich slovo a každý jejich čin, můžeš se rozhodnout: „Odpouštím všem a všechno! Ačkoliv se má povaha ještě vzpouzí, jak bych směl nemilovat ty, které můj Otec od věčnosti chová v lásce?“

Ježíš, se kterým nyní rozmlouváš, je zosobněný důkaz Božího odpuštění. Cítili-li se příliš zraněni, než abys někomu mohl odpustit, předlož mu svou bolest, on ji uzdraví. A takto naplněn vděčnou radostí, usměj se v srdci na všechny, které jsi dosud nerad potkával, i na ty, kteří teprve přijdou a ublíží ti, *protože nevědí, co činí.* Začni usilovat o Otcovu dokonalost každý den tím, že budeš odpouštět předem. Je to snazší, protože ještě nejsi pobouřen a zaslepen. Pro každého, komu předem odpustíš, budeš mít podobně jako Otec připravený dar. Právě v tom je tajemství, jak dobrořečit nepříteli. Bude-li ti tvoje pyšná sebeláska přesto dělat překážky, vzpomeň si, že nejsi sám. Obrát se na Ježíše a on tě naučí vzbuzovat v srdci lásku ke všem, ke kterým ji ještě

Liturgická čtení

1. čtení – Lv 19,1–2.17–18

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv k celému společenství izraelských synů a řekni jim: Buďte svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý! K svému bratru neměj nenávisť v srdci, ale otevřeně ho napomeň, aby ses kvůli němu neobtěžil hříchem. Nemsti se, nechovej proti svým krajanům zášť, ale miluj svého bližního jako sebe. Já jsem Hospodin!“

2. čtení – 1 Kor 3,16–23

Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? Kdo by ničil Boží chrám, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy! Ať se nikdo neklame! Domnívá-li se někdo z vás, že je moudrý, jak to chce tento svět, musí se napřed stát „pošetilým“. Jenom tak se stane moudrým. Moudrost totiž, jak ji chce tento svět, je v očích Božích pošetilost. Stojí přece v Písmu: »Bůh chytá moudré v jejich chytráctví«, a dále: »Pán zná plány moudrých: nejsou k ničemu.« Proto ať se nikdo nechlubí lidmi. Všecko je přece vaše: Pavel, Apollos i Petr, svět, život i smrt, to, co už tady je, i to, co teprve přijde, všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.

Evangelium – Mt 5,38–48

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Oko za oko a zub za zub.« Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Spíše naopak: Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou; a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvé šaty, tomu nech i plášť; a když tě někdo nutí, abys ho doprovázel jednu míli, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej.

Dokončení na str. 5

nepocituješ. Naslouchej mu, jak ti říká: „Hle, člověk, kterého náš Otec miluje tak, jako miluje mne i tebe! Chceš-li, i my ho budeme milovat.“

Veleb, má duše, Hospodina, vše, co je ve mně, veleb jeho jméno. Nejedná s námi podle našich hříchů, vzdaluje od nás naše nepravosti.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Flp 2,6n; ⁽²⁾ z resp. žalmu 103;

⁽³⁾ resp. žalm 103

Ježíši ve svatostánku

Podle Antonie Hertli

Ve svatostánku bydlíš tiše,
Tvá láska na nás dýše.
Čekáš nás trpělivě, vlídně,
abys nám daroval kousek své přízně.

Můj Ježíši, jsi opravdu tady,
duše má nezhyne hladu.
K Tobě všichni přijít smějí,
ubozí hříšníci k Tobě spějí.

Ve dne v noci připravený,
máš vždy čas pro nás všechny.
Tvé volání je tiché, naléhavé:
k nevěstě, Církvi milované.

„Co hledíte pryč a necháváte čekat?
Uvedu vás do nebeských komnat,
nesu s vámi bolesti i starosti,
v mém Srdci je místa dosti.

Nepůsobím bolest, mé břemeno netíží,
podávám vám ruku beze všech potíží,
moje láska vás zapálí
a všechno zlé vyháňí.

Kdo je se mnou, nemusí se bát,
je dobré se však z hříchů kát.
Když se mi plně oddáte,
moji vůli také poznáte.

To vás potěší a dá vám síly dosti,
zdolat vaše pozemské starosti.
Přijďte přece, vezměte, co dávám,
na cestu životem vám mávám.

Mám dostatek, nepotřebuji šetřit,
i slzu vám pomohu setřít.
Člověkem jsem se stal, na zemi byl hostem,
rozumím dobře lidským starostem.

Bolest i smrt jsem překonal,
nic zlého jsem nekonal.
Protože jsem hříchy všech nesl,
několikrát jsem pod křížem klesl.

Ale vstal jsem slavně z hrobu,
vzal oslaveného Těla podobu.
Na nebe jsem vystoupil
pro vás v Hostii se zůstavil.“

Z-sks- 23/2013 přeložil -mp-

Svátost oltářní

Co je svátost oltářní?

Svátost oltářní je tělo a krev Pána Ježíše pod způsoby chleba a vína.

Jak ustanovil Pán Ježíš svátost oltářní?

Pán Ježíš ustanovil svátost oltářní takto: Při poslední večeři vzal chléb, požehnal ho, lámal a podával svým učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte, toto je tělo mé, které se za vás vydává.“ Podobně vzal kalich s vínem, požehnal ho a podával svým učedníkům se slovy: „Vezměte a pijte, toto je krev má, která se za vás vylévá. To činíte na mou památku!“

Co učinil Pán Ježíš slovy: „Toto je tělo mé a toto je krev má“?

Slovy: „Toto je tělo mé“ proměnil Pán Ježíš chléb ve své tělo a slovy: „Toto je krev má“ proměnil víno ve svou krev, ale tak, že způsoby chleba a vína zůstaly nezměněny.

Jakou moc dal Pán Ježíš apoštolům rozkazem „To činíte na mou památku“?

Rozkazem „To činíte na mou památku“ dal Pán Ježíš apoštolům moc proměňovat chléb v jeho tělo a víno v jeho krev.

Na koho přešla od apoštolů moc proměňovat chléb v tělo a víno v krev Pána Ježíše?

Moc proměňovat chléb v tělo a víno v krev Pána Ježíše přešla od apoštolů na biskupy a kněze platně vysvěcené.

Kdy proměňují biskupové a kněží chléb v tělo a víno v krev Pána Ježíše?

Biskupové a kněží proměňují chléb v tělo a víno v krev Pána Ježíše při mši svaté.

Proč ustanovil Pán Ježíš svátost oltářní?

Pán Ježíš ustanovil svátost oltářní: 1. aby se ve mši svaté za nás obětoval; 2. aby byl pokrmem naší duše a 3. aby mezi námi ustavičně přebýval nejen jako Bůh, nýbrž i jako člověk.

Svátost oltářní

Svátost oltářní je nejen svátost, ale také oběť. Této svátosti se říká „oltářní“, protože se na oltáři koná a ve svatostánku přechovává. Říkáme svátost „nejsvětější“, protože je v ní přítomen sám Pán Ježíš, který je nejvyšší svatý. Jinak říkáme svátosti oltářní: Svatá hostie, chléb nebeský, chléb andělský, eucharistie (díkůčinění). Že je ve svátosti oltářní přítomen živý Pán Ježíš, víme ze zaslíbení a z ustanovení této svátosti.

„Toto je tělo mé“ proměnil Pán Ježíš chléb ve své tělo a slovy: „Toto je krev má“ proměnil víno ve svou krev, ale tak, že způsoby chleba a vína zůstaly nezměněny.

Zaslíbení svátosti oltářní

Pán Ježíš slíbil svátost oltářní těmi slovy: „Já jsem chléb živý, jenž z nebe sestoupil. Bude-li kdo jíst z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo (které dám) za život světa... Vpravdě, vpravdě pravím vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den poslední. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj.“ (Jan 6,51–52; 54–56) Toto zaslíbení učinil Pán Ježíš v městě Kafarnaum, druhý den po zázračném nasyčení 5 000 mužů na poušti. Zaslíbení splnil Pán Ježíš při poslední večeři, když ustanovil svátost oltářní.

Ustanovení svátosti oltářní

Pán Ježíš proměnil při poslední večeři chléb ve své tělo a víno ve svou krev tak, že způsoby chleba a vína zůstaly nezměněny. Způsobem chleba a vína rozumíme vnější podobu, barvu, chuť, vůni chleba a vína. Ustanovení svátosti oltářní si připomínáme na Zelený čtvrtek a zvláště slavnostně ještě na Boží Tělo.

Otec a matka dávají před svou smrtí dětem požehnání, odkazují jim svůj majetek, zanechávají svůj obraz. Pán Ježíš nám odkázal před svou smrtí mnohem více: Sebe samého! Více zanechat nemohl. V Nejsvětější svátosti oltářní je opravdový, živý Pán Ježíš. Proto nejsvětější Eucharistie je středem života celé Církve i každého jednotlivého katolického křesťana. Važ si toho vzácného odkazu. Rád proto pospíchej k Pánu Ježíši do kostela i ve všední den alespoň na krátkou návštěvu. Zvláště rád chodívej na mši svatou a posiluj se svatým přijímáním.

*Podle: ThDr. František Tomášek,
Katolický katechismus,
Česká katolická Charita, Praha 1968*

Oběť

Co je to oběť?

Oběť je viditelný dar, který přinášíme Bohu jako svému nejvyššímu Pánu.

Která je oběť Nového zákona?

Obětí Nového zákona je sám Pán Ježíš, který se za nás svou smrtí na kříži obětoval a v každé mši svaté tuto oběť na oltáři zpřítomňuje.

Oběti Starého zákona

Od nejstarších dob se lidé k Bohu nejen modlili, ale také mu přinášeli oběti. Vzpomeň, co obětoval Ábel, Kain, Noe, Abrahám, Melchizedech. Ve Starém zákoně Bůh oběti nařídil. Obětní dary (zvířata, chléb, víno) byly Bohu nejen přineseny, ale také zničeny spálením nebo vylitím. Mělo se tím naznačit, že Bůh, dárce života i plodin, je nejvyšším Pánem těchto darů i jejich dárců.

Lidé obětovali tyto dary místo sebe. Chtěli vyznat, že jejich život i majetek patří Bohu, že jsou odhodláni dát sebe Bohu z lásky k němu i na odčinění svých hříchů. Proto obětující vkládali své ruce na hlavu dobytčete, které dávali Bohu místo sebe. Při tom vyznávali své hříchy a přednášeli Bohu své prosby. Tak vzbuzovali úmysl, na který Bohu obětují.

Starozákonní oběti byly ovšem nedokonalé, ale Bůh je přijímal, neboť viděl v obětovaných darech náznak nejdražšího daru, jímž je Vykupitel, jeho nejmilejší Syn, Beránek Boží, který vzal na sebe hříchy celého světa. Tak naznačovaly, neboli předobrazovaly starozákonní oběti oběť Pána Ježíše na kříži, při níž byl nejdokonalejší obětník – Bůh a zároveň člověk – i nejdokonalejší dar – opět Bůh a zároveň člověk.

Zvláštním předobrazem Vykupitele byl beránek, obětovaný každodenně v jeruzalémském chrámě a beránek velikonoční. Předobrazem mše svaté byly zvláště obětní dary, které přinesl Bohu Melchizedech, totiž chléb a víno. (Gn 14,18)

Oběť Nového zákona

Oběti ve Starém zákoně lidem později zevšedněly. Dávali sice Bohu obětní dary, ale zapomínali obětovat sebe, neměli pokorné obětní smýšlení. Pro-

to ohlásil Bůh ústy proroka Malachiáše: „Nemám zalíbení ve vás, praví Hospodin zástupů – a oběti nepřijmu z ruky vaší. Neboť od východu slunce až na západ veliké je jméno mé mezi národy; na každém místě bude obětována a podávána jménu mému oběť čistá.“ (Mal 1,10–11) Oběti Starého zákona přestaly úplně, když byla přinesena a ustanovena oběť Nového zákona, kterou starozákonní oběti jen naznačovaly, předobrazovaly. Přestaly tehdy, když se za všechny obětoval Vykupitel na kříži. Na znamení toho se roztrhla při jeho smrti opona v jeruzalémském chrámu.

Na kříži se obětoval Pán Ježíš způsobem krvavým, neboť byl zabit jako obětní beránek za naše hříchy. Tím se obětoval, že dobrovolně a z lásky k nám se dal přibít na kříž. V každé mši svaté se tato oběť Pána Ježíše zpřítomňuje, to znamená: Jedná se o stejnou oběť jako na kříži, jenže nekrvavou. Můžeme mít proto takový užitek z každé mše svaté, jako bychom byli přítomni krvavé oběti Pána Ježíše na kříži. Při mši svaté se obětuje Pán Ježíš způsobem nekrvavým, totiž tak, že znovu netrpí a neumírá. Pán Ježíš za nás krvácel a umíral jednou, totiž na kříži, na hoře Kalvárii. Na kříži se obětoval Pán Ježíš sám, při mši svaté se obětuje prostřednictvím kněze.

Když jdeš na mši svatou, je to stejné, jako bys šel na Kalvárii pod kříž, na kte-

rém umírá za tebe Pán Ježíš. Rád, s úctou a se svatou bázni proto pospíchej na mši svatou nejen o nedělích a zasvěcených svátcích, kdy jsi k tomu povinen pod těžkým hříchem, ale i dobrovolně ve všední den! Ať se nikdy svým chováním při mši svaté nepodobáš vojákům a Židům pod křížem. Měj při mši svaté podobnou úctu, zbožnost a lásku, jakou měla pod křížem Panna Maria, svatý apoštol Jan, svatá Maria Magdaléna a ostatní svaté ženy. Pěstuj v sobě takové obětní smýšlení, aby ses co nejvíce přiblížil obětnímu smýšlení samého Pána Ježíše. Vytvrle se o to modli. Jen tak se staneš dokonalejším vyznavačem Krista, dokonalejším křesťanem.

*Podle: ThDr. František Tomášek,
Katolický katechismus,
Česká katolická Charita, Praha 1968*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Miluj svého bližního a měj v nenávisti svého nepřítele.« Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spra-

vedlivým i nespravedlivým. Jestliže tedy milujete ty, kdo milují vás, jakou budete mít odměnu? Copak to nedělají i celníci? A jestliže pozdravujete své bratry, co tím děláte zvláštního? Copak to nedělají i pohané? Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku prof. ThDr. Václava Wolfa **POJEM OSOBNÍHO BOHA V KRIZI?**, která se budou konat **v úterý 4. března 2014 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Prosíme čtenáře, aby si ve Světle č. 7 na str. 5 v článku *Chci ti svěřit...* opravili výčet dvanácti plodů Ducha Svatého – za „trpělivost“ místo „mírnost“ (ta je až dál) dopsali „vládnost“. Omlouváme se za mylnou citaci a děkujeme čtenářům ze St. Města za upozornění.

Redakce

Světlo mladým

Několik kilometrů jižně od francouzského města Albi, uprostřed přírody leží Pratlong. V této malebné vesničce se nachází evangelizační škola Jeunesse-Lumière – Světlo mladým, v níž se v průběhu devíti měsíců mladí lidé ze všech kontinentů vzdělávají a připravují na apoštolát mezi svými vrstevníky. Zakladatelem této iniciativy je P. Daniel-Ange, který pro časopis „Vítězstvo srdca“ vyprávěl o tom, jak ho Bůh inspiroval k tomuto dílu.

Povolán už jako dítě

Daniel-Ange de Maupeou se narodil 17. října 1932 v Bruselu. Jeho věřící rodiče – matka byla Belgičanka a otec Francouz – dali svým čtyřem chlapcům do vínku živou víru a upřímnou lásku k Ježíši a Marii. Jelikož otec sloužil v armádě, musela rodina často měnit bydliště, a dokonce i zemi. Tak Daniel-Ange poznával už jako dítě různé mentality, což velice rozšířilo jeho obzor a připravilo ho na budoucí poslání misionáře mladých z celého světa.

Daniel-Ange, když mu bylo 13 roků

Základní internátní školu absolvoval ve francouzsky hovořící části Švýcarska. Tehdy byl ještě pouhým dítětem, a protože velmi trpěl samotou, špatně se učil. Ve všech předmětech měl ty nejhorší známky. Během druhé světové války se rodina přestěhovala z Belgie do Francie, do blízkosti Lurd, pak na Korsiku a později do Grenoblu. Poslední školní léta strávil Daniel-Ange v jednom internátě v Anglii.

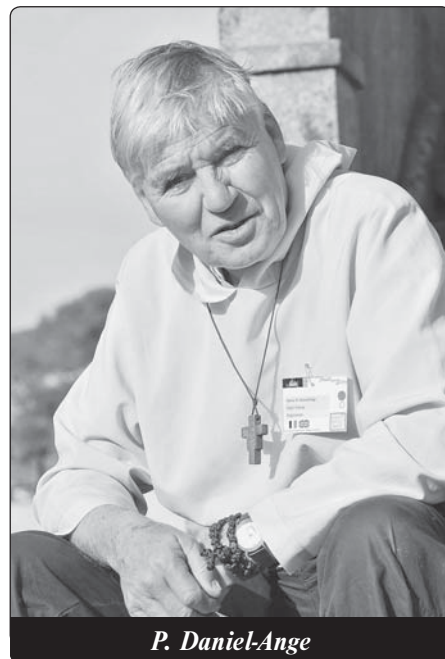
Když 13. července 1946 přišel po dlouhém školním roce konečně domů a také jeho otec se vrátil z francouzské kolonie

Indočína, všichni spolu slavili skutečný rodinný svátek. Pakliže měl být tento den pro 13letého Daniela-Ange jedním z nejdůležitějších v celém jeho životě, nechejme na něm, aby sám povyprávěl, co se tehdy událo:

„Abychom poděkovali našemu Pánu za to, že se všichni opět vidíme, sešli jsme se večer ve čtvrt na deset v malé, zářivé bílé domácí kapličce, postavené podle domu v Efezu, kde Maria dokončila svou pozemskou pouť. Byli jsme přesvědčeni o tom, že zde je zvláštním způsobem Panna Maria vždy přítomná. Nejprve jsme se spolu pomodlili a pak otec řekl: »Ježíši, poděkovali jsme ti za vše, co nám leželo na srdci. Promluv k nám nyní ty.«

Všichni jsme byli potichu, abychom slyšeli, co nám Pán v našem nitru chce říci. Já jsem v hloubce své duše celkem nečekaně uslyšel hlas. Byl současně silný i jemný, ale velmi jasný. Bylo to přesně ve 21.33: »Danieli-Ange, chceš strávit svůj život se mnou, celý mi jej darovat? Milovat mě a pomáhat mi zachránit svět? Chceš pracovat se mnou?«

Vzpomínám si na tento okamžik, jako by se to stalo včera. Odzbrojující záblesk, který prosvětlnil každý den mého života a zcela se mě zmocnil. Bylo to nepochopitelné, že Bůh volal do své služby stydlivého chlapce, který ve škole neměl dobré známky. Neuměl jsem to pochopit: »Bůh se mnou počítá! Jsem pro Stvořitele důležitý! Nehodnotí mě podle mých chyb.« Zároveň jsem prožil nekonečnou svobodu: »Bůh bude respektovat moje rozhodnutí. Nevnučuje se mi. On mě skutečně miluje a snaží se ve mně vzbudit lásku, kterou by si však nikdy ode mne nevnucoval. Pokorně, sám hořící láskou a doufající, čeká na mou odpověď, na odpověď 13letého chlapce.« Všemohoucí Bůh je úplně jiný, než jsem si ho představoval. Dlouhé hodiny jsem plakal, až si moji rodiče mysleli, že mě ně-

P. Daniel-Ange

čím zranili. »Ne, ne, to jsou slzy radosti. Pán mě povolal a já jsem odpověděl: Adsum – zde jsem.« Adsum se později stalo heslem našeho společenství.

Maminka mi připomněla, že jsem jí jako 5letý jednou řekl: »Vím, čím budu, až budu velký. Budu přítelem Boha.« A teď večer se Bůh stal mým přítelem. Otec mi přečetl místo z Písma svatého, kde se hovoří o 12letém Samuelovi, který odpovídal na čtyřnásobné Boží volání. Potom mě vyvedl ven, ukázal na nebe a citoval mi proroka Barucha: »I slunce, měsíc a hvězdy

Bratr Daniel-Ange

když září, protože jsou vyslány, aby sloužily, slouží poslušně.« (Bar 6,59) Budu méně velkodušný než nějaká hvězda?

Hlas, který jsem slyšel, nebyl žádnou iluzí. Důkazem je, že od tohoto okamžiku se celý můj život radikálně změnil a že jsem až do dnešního dne ještě nikdy ani jen na minutu nezapochoyboval o svém povolání.

Můj sen – v létě být dirigentem a v zimě lyžařským šampionem – se rozplynul. Když mi bylo 16 let, poznal jsem benediktiny z Clervaux v Lucembursku. Život tamějších sedmdesáti mnichů mě velmi oslovil. Nejraději bych byl hned zůstal s nimi, ale opat mi to s ohledem na můj věk nedovolil. Během jedné poutě s rodiči v Římě jsem měl možnost sekat se při audienci s papežem Piem XII. Poprosil jsem ho o povolení vstoupit do kláštera. Ale on mi poradil, abych opatovo doporučení poslechl, a povzbudil mě k důvěře. Zdálo se mi, že čas vůbec neubíhá, tak moc jsem si přál stát se konečně mnichem.

30. března 1950 jsem jako 17letý mohl vstoupit do řehole k mnichům v Clervaux. Máma mě přivedla do kláštera, a když viděla u vchodu kříž, řekla mi: »Narodil ses kvůli němu.« Šťasten, proplakal jsem celou noc. Konečně jsem byl na tom místě, kde jsem chtěl Bohu darovat celý svůj život. Tady jsem chtěl zůstat až do své smrti. Ale mělo to být zcela jinak.“

Panna chudých v Africe

„Podle staré klášterní zásady byl v klášteře jen jeden kněz, který vysluhoval svátosti. Všichni ostatní byli mnichy. Dva týdny po příchodu jsem dostal svůj první hábit. K tomuto oděvu jsem cítil nechuť, protože byl černý, a nemohl jsem si na něj zvyknout. Po roce a půl jsem začal mít deprese, téměř jsem nejedl a nespál. Proto mě opat poslal domů a navrhl mi, abych začal studovat filosofii. To jsem také učinil, žil jsem v semináři v Aix-en-Provence, ale klášter mi velice chyběl.

Poté přišly povinné roky vojny, které jsem strávil v civilní vojenské službě. V této době ve mně rostla touha založit malé společenství, jehož členové by žili jako poustevníci ve velmi jednoduchých podmínkách a v naprostém tichu by pracovali na poli. Společně se čtyřmi bývalými spolubratry jsme začali žít v blízkos-

Čenstochovská Madona ve Washingtonu

Poutní ikona Panny Marie Čenstochovské byla přítomna při účasti na 41. pochodu pro život ve Washingtonu. Kampaň *Od oceánu k oceánu* na obranu života dospěla k břehům Severní Ameriky před půl rokem a už prošla 10 000 mil (16 000 km) ve snaze obnovit kulturu života.

Pannu Marii doprovázeli členové řádu Maltézských rytířů a zástupci Human Life International (HLI) společně s mezinárodními koordinátory kampaně *Od oceánu k oceánu*, Ewou a Lechem Kowalewskými. Na závěr Pochodu pro život před budovou Nejvyššího soudu USA, kde bylo roku 1973 vyneseno osudné rozhodnutí legalizovat potraty, skupina mladých Poláků žijících v Americe spontánně zazpívala polský hymnus „Černá Madona“.

Pochodu se zúčastnilo asi 300 000 lidí, kteří přišli protestovat proti osudnému rozhodnutí v případě *Roe vs. Wa-*

de z roku 1973. Většinu demonstrantů tvoří obvykle mladí lidé, ti, kteří přežili legalizaci ničení nenarozených dětí. Mezi účastníky pochodu jsou rodiny, skupiny osob se zdravotním postižením, členové církevní řádů, kněží a biskupové, lidé různých ras a vyznání.

Jsou to již dva roky od posvěcení poutní ikony Panny Marie pro kampaň *Od oceánu k oceánu* v klášteře Jasna Góra v polské Čenstochové. Od té doby ikona urazila vzdálenost v délce rovnající se dvěma cestám kolem rovníku a stále ji ještě dlouhé putování čeká. Z USA bude pokračovat do Latinské Ameriky – tato další fáze putování bude slavnostně zahájena ve Phoenixu v Arizoně v listopadu tohoto roku. Poté by ikona mohla pokračovat v cestě po Africe a jihovýchodní a střední Asii, než se navrátí domů.

Podle RC Monitor, 25. 1. 2014

ti Bordeaux podle příkladu bratrského společenství bl. Charlese de Foucaulda. Naše malé společenství jsme nazvali *La Vierge des pauvres – Panna chudých*. Tehdejší biskup z Bordeaux byl nadšen naším životním stylem a vyprávěl o nás. A tak

se stalo, že na žádost biskupa z Rwandy mě opat poslal do Afriky s úkolem založit i tam takové bratrstvo s jednoduchým mnišským životem.

Jako 26letý jsem v roce 1958 s těžkým srdcem opustil Francii. Ale velmi rychle jsem se zamiloval do afrického lidu. V nadmořské výšce 2000 metrů jsme postavili kapli ke cti Panny chudých, která se stala místem modlitby pro celou Rwandu.

Dvanáct let jsem tělem i duší žil pro tyto radostné a otevřené duše, které hluboce poznamenaly můj život. V roce 1971 se ve Francii na generální kapitule rozhodlo, že už nedostanu povolení vrátit se do Rwandy. Odůvodnění: »Afričané by měli zůstat mezi sebou.« To byl pro mne šok. Po návratu do Evropy jsem si připadal jako na cizí planetě. Potkal jsem velké množství mladých, kteří nevěděli, co se životem, hledali své štěstí v drogách, v alkoholu a sexu, dokonce si i vzali život; a to místo toho, aby životu sloužili! Tolik temnoty! Jak je to možné? Potřeboval jsem měsíce na to, abych to vnitřně zpracoval. V té době jsem začal při studiu teologie ve Freiburgu ve Švýcarsku psát

Poustečna P. Daniela-Ange

► své první knihy. Přes jednoho francouzského kněze jsem poznal charismatickou obnovu. Nejprve jsem se s takovým způsobem prožívání víry vůbec neuměl ztožnit, vždyť jsem byl vždy zamilován do ticha. Ale 11. ledna 1973 se mě během modlitebního večera hluboce dotkla Boží milost a zažil jsem vylítní Ducha Svátého, že ve mně začal hořet oheň, který už nikdy nezhasl. Moji spolubratři mě nepoznávali. Já, který jsem byl od přírody ztělesněná stydlivost, jsem šel do barů a rozmlouval s mladými o Bohu. Ve vlaku jsem spolecestujícím ukazoval ikonu Nejsvětější Trojice a ptal se, zda vědí, kdo to je. Měl jsem už jen jednu starost: Jak mohu mladým dnešní doby zprostředkovat Boží lásku?“

Ze samoty povolán k apoštolátu

„Prior charismatického společenství mě proto v roce 1975 poslal na tři měsíce do hor, abych tam v tichu poznal, co Bůh ode mne chce. Tyto tři měsíce se nakonec prodloužily na víc než sedm let. Od biskupa jsem měl povolení uchovávat ve své poustevně Nejsvětější svátost k adoraci a denně přijímat svaté přijímání. Ve dne v noci jsem se Boha ptal: »Co chceš ode mne? Co mám udělat?«

Nezadržitelně ve mně rostla láska k mladým, především k těm, kteří žijí v prostředí smrti a beznaděje. A krok za krokem mi bylo stále zřejmější: mám se zřítí svého života v ústraní a vyjít do ulic, abych tam mladým vyprávěl o Boží lás-

Největší „vášni“ P. Daniela-Ange je Ježíš v Eucharistii. „Klanět se živému Bohu a velebit jeho lásku je to největší, co může člověk zde na zemi konat. Pak je ale potřeba se za tuto lásku také zasazovat: chránit život tam, kde je ohrožován, bránit lásku tam, kde je znavena své hodnoty, obětovat modlitby tam, kde je Bůh odsunut na okraj, přinášet Boží radost tam, kde je pochována.“ To jsou nejdůležitější úkoly, které vnímá P. Daniel-Ange jako ty nejpotřebnější, když chce někdo pracovat pro Boží království. A vždy: v církvi, s Marií, Matkou života, a se všemi anděly a svatými.

ce. Po jisté době venkovního apoštolátu se znovu stáhnou do ticha, abych se tam opět nechal naplnit Boží láskou.

Když mi prior a příslušný biskup potvrdili autenticitu tohoto volání, začal jsem v roce 1981 svou misii. Poradili mi ale, abych se pro tento úkol dal vysvětit na kněze. Tento neocenitelný dar jsem měl přijmout z rukou papeže Jana Pav-

la II. o Letnicích v roce 1981. Ale když nadešel tento den, byl papež po atentátu ještě stále hospitalizován na klinice Gemelli. Vysvěcením ve svém jménu pověřil papežského legáta kardinála Gantina. V poselství pro nás novokněze nám Jan Pavel II. vzkázal, že své poranění obětoval za nás. Tak se moje kněžství zrodilo nejen z krve našeho Pána Ježíše Krista, ale i z krve jeho služebníka Jana Pavla II.

Liturgie mě vždy fascinovala, ona je tím místem, kde se nebe dotýká země. A nyní na mé slovo bude Ježíš živý v hostii. Ježíš je tak pokorný, že poslechne kněze. Zažil jsem, že při evangelizaci není nic většího než slavná mše svatá, protože tehdy tam jsou přítomni všichni andělé a svatí, celé nebe. Světlem eucharistické přítomnosti jsem chtěl ozářit celý svět a proti smrti ve všech jejích podobách postavit Život v osobě.

Moje misijní cesty přinesly mnoho plodů a během nich jsem pochopil cosi velmi důležitého: těmi nejlepšími misionáři mladých jsou sami mladí. Jejich svědectví je nejsilnější, protože žijí ve stejných podmínkách jako ti, ke kterým promlouvají. Ale aby mělo jejich slovo sílu, musí se tito misionáři učit, musí být auten-

Od založení Jeunesse-Lumière v roce 1984 darovalo téměř tisíc mladých lidí rok svého života Bohu a nechali se formovat v této evangelizační škole. 88 párů se zde našlo a sezдалo, své povolání tady našli dva jáhni a 34 kněží, 55 mladých lidí dnes žije v různých společenstvích jako bratři a sestry a 15 seminaristů studuje (počty v červenci 2013).

tičtí. Z této zkušenosti se v roce 1984 zrodila evangelizační škola Jeunesse-Lumière, kterou v roce 1994 církevně uznal biskup z Albi.“

Škola modlitby a života

Jeunesse-Lumière je především školou modlitby a života. Mladí z celého světa ve věku od 18 do 30 let darují Pánu devět měsíců svého života; při intenzivní modlitbě ve společenství získávají vědomosti pro evangelizaci mládeže a učí se vést bratrský život podle evangelijních zásad.

Jestliže svědectví lze důvěryhodně vydávat pouze o tom, co jsme sami zažili, nejde v této škole v první řadě o poznatky, ale především o zkušenost: o zkušenost s Bohem a o zkušenost života ve společenství. Po dobu tohoto společného života se všichni rozhodují žít celibát lásky a život v mravní čistotě. V jiných vidí svého bratra anebo svou sestru, které potkávají s úctou a ve svobodě. Mnoho mladých tak prožije uzdravení a dosáhne zralé schopnosti milovat, a to bez ohledu na to, do jakého životního stavu budou povoláni. Každé tři měsíce posílá biskup mladé na misie do různých zemí světa. Dva týdny pak chodí do škol, věznic, sirotčinců nebo do domovů duchodců a tam vydávají svědectví o své víře. I na ulicích vyprávějí o radosti života s Ježíšem. Bohatství, které dostali, nesou tímto způsobem do světa.

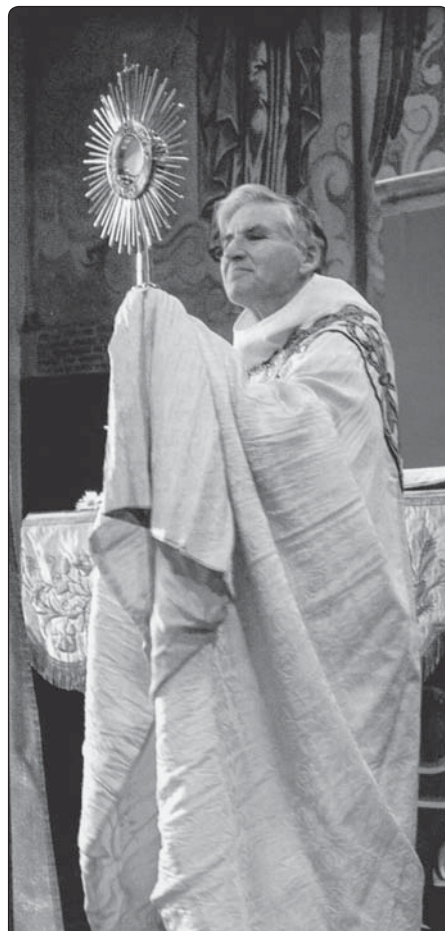
Nadine ze Švýcarska, která v roce 2012 takto strávila v Jeunesse-Lumière svůj duchovní rok, vyprávěla: „Pro mě bylo těchto devět měsíců zatím nejkrásnějším obdobím mého života. Žít spolu s ostatními mladými, spolu se s nimi modlit a mít před očima stejný cíl, to je něco nádherného. Modlitba mi dala mnoho lásky a hluboký pokoj, který bych nikdy nechtěla ztratit. Tam se dá tak rychle se spojit s Pánem! Pro mě to bylo nebe na zemi.“ A dále: „Pro mě je Daniel-Ange svatě žijící kněz. Jeho srdce bije pro nás mladé. Zapojuje se téměř do všech našich žertů a je veselý. Především nás však chce vždy vést k prameni, k Ježíši. Myslím si, že žádná ze statí v Písmu svatém ho necharakterizuje tak dobře jako tato: »Jestliže nebudete jako děti, nemůžete vejít do nebeského království.« V modlitbě ustavičně opakuje: »Ježíš... Ježíš... Ježíš.« Viděla jsem ho celé hodiny, dokonce i celé noci modlit se před Nejsvětější svátostí. Člověk by si myslel, že nikdy není unaven – a to má 81 let! Ano, on dělá vše pro záchranu duší.“

Bývali žáci už mezitím založili podle příkladu Jeunesse-Lumière sesterské školy: v roce 2004 byla v Lodži (Polsko) založena první škola pod názvem *Děti světla*; nedaleko Florencie založil kněz Gianni Castorani první italskou evangelizační školu *Sentinelle del mattino di Pasqua* – *Strážci velikonočního rána* a v součas-

nosti (červenec 2013 – pozn. red.) připravuje P. Cyril založení nové školy v africkém Beninu.

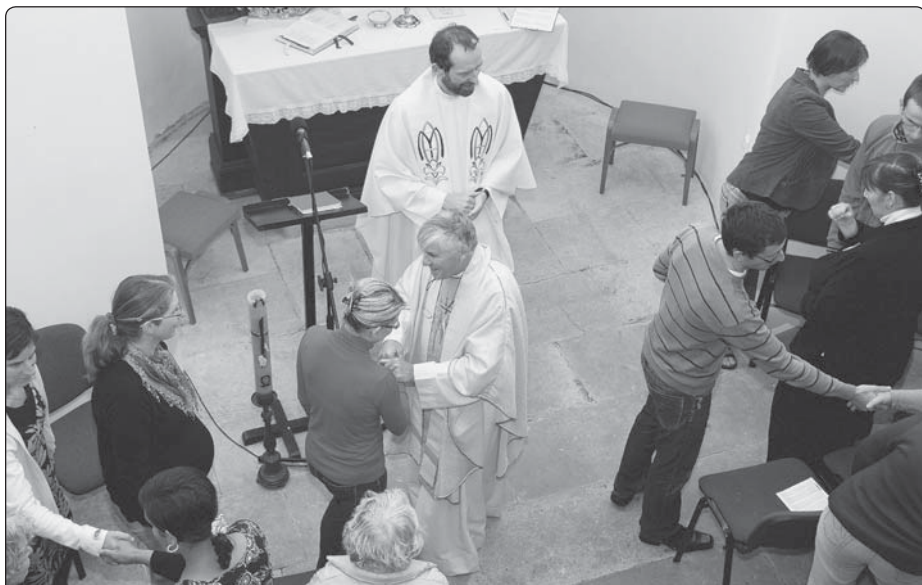
Za toto vše vděčí církev a svět souhlasu jednoho muže; je jím P. Daniel-Ange, který už jako dítě odpověděl na Boží volání: Adsum, zde jsem, Pane, pošli mě!

*Z Vítazstvo Srdca 92/2013
přeložil -dd-*

„Pro mě je svatá Eucharistie srdcem mého srdce, životem mého života. Když chci eucharistického Ježíše vynést v procesí ven, on se nám dává k dispozici. On však disponuje i mnou, protože moje tělo a duše jsou zasvěcené Pánu. Já už nemohu dělat to, co chci, ale dělám to, co činí radost jemu. Každý z nás říká tomu druhému: Dávám se ti tělem i duší. Odevzdávám se ti, dělej se mnou to, co se ti líbí!“ To nejsou žádná prázdná slova, žádná teorie. »Kdo na něho budou hledět, rozzáří se.« (Ž 34,6)“

Takto vyzývá P. Daniel-Ange mladé. A oni mohou na jeho tváři vidět, že to, co jim říká, je pravda.

P. Daniel-Ange opakovaně navštívil Českou republiku. 16. července 2012 v České Třebové požehnal přestavbě domku u rotundy sv. Kateřiny (na fotografii interiér rotundy), který slouží jako sídlo sdružení Přátel Jeunesse-Lumière v České republice.

Učitelství úřad - podivuhodný dar Boží

Církev má účast na neomylnosti Kristově

To, že nějaké zřízení na zemi si přivlastňuje právo moci odpovídat na ústřední otázky života (a ještě ke všemu neomylně), je zvláště dnes pro mnohé důvodem ke zlosti. Jak se to má správně chápat, jaký význam tomuto učitelstvímu úřadu přísluší, vysvětluje v následujícím výkladu salzburšký světicí biskup.

Žijeme v době fantastických objevů, ale také v době touhy po vědění. Vedle toho existuje zvláštní fenomén: na jedné straně „nechtění vědět“, a na druhé straně „chtít dělat pravdu“, ano, ještě více: chtít udělat pravdu hlasováním, většinou – především politickou mocí. Lidem se sugeruje, že mohou mít ke všemu a ke všem „vlastní názor“. Zároveň se jimi manipuluje, co má „jejich“ vlastní názor být! Tak panuje duchovní chaos: Všechno platí a nic neplatí – ale běda tomu, kdo se nepřizpůsobí, nezačlení a nepodřídí tomu, co „musí všichni“ myslet.

Pomocí techniky je „informace“ všudypřítomná, ale touto bouří je ve víru tornáda beznadějně zmítána přírodní věda se svými důležitými lidskými otázkami po „odkud, kam, k čemu, kdo jsem?“ a otázkami po Bohu, a to do té míry, že je prakticky nelze pokládat. Jméno té bouře je „relativismus“! Kdo pokládá neoblíbené otázky, je vysmíván, vyčleněn na okraj, umlčen a postaven pod tlak, aby se konečně zlomil a aby přijal politicky korektní skepsi a opovržení takovýmito tématy a žil – „jen tak“ v rytmu své produktivity a svého potěšení.

Ale uprostřed této ovládané a dezorientované společnosti ční, navzdory všemu bouření, dvě hory, které chtějí mnozí nejradyji srovnat nebo odstranit, což se jim nedaří: Jedna hora je Sinaj, která ovládá člověka skrze svědomí, druhá je skála Petrova, na které Ježíš postavil svou Církev. Obě jsou nezničitelné a nepřehlédnutelné!

Svého Petra pojmenoval Ježíš „Skála“. Znal jeho slabosti, proto se nenechal obalamutit: postavil svou Církev na této skále. Podivné, neboť nikdy nespadne, ačkoli tato zvláštní skála čas od času vypadá, jako by byla z „písku“. Mnozí tvůrci dějin si mysleli, že ji mohou svými kanóny a bombami zničit – „Kolik divizí má papež?“ ptal se výsměšně Stalin. Ale podí-

vejme se, jejich říše se rozpadly, oni sami také, stejně tak jako jejich následovníci, všichni jsou dávno mrtví, ale Sinaj stojí a stejně tak skála Petrova!

A co dělá Ježíšova Církev nahoře na skále? Plní svůj úkol a odpovídá na nouze lidí. Lze říci: Odpovídá na jednu a jedinou nouzi, totiž mínění, že lidé mohou svůj svět stavět bez Boha a že mohou bez Boha rozhodovat, co je dobré a co špatné, že mohou udělat svět příjemnějším bez Boha, který ruší a kazí jim život! A kdo má tedy rozhodnout, co předtím bylo rozhodováno Bohem? „Většina“, rve veřejné mínění jako odpověď, a to jsme my, Bůh má respektovat naše práva, u nás nemá žádné rozhodovací právo.

Bible zná toto zničení všech vztahů s Bohem! První, budoucnost ovlivňující zpřetrhání vztahu s Bohem, se stalo úplně na začátku zmocněním se zakázaného, ale lákavého ovoce! Co se stalo? Bůh stvořil člověka, postavil ho do zahrady. Tam byl ale strom života a strom pozná-

ní dobrého a zlého. Ovoce stromu života způsobovalo to, co jeho název napovídá: získali a těšili se z života člověka! Před plody stromu poznání dobrého a zlého Bůh člověka varoval: Jíst z něho přinese smrt!

Potom ale přišel had a otočil Boží slova, vyložil je jako zlomyslnost Boha, který nechce lidem dopřát, co by bylo lahodné. To je přece vidět! Samozřejmě měli Adam a Eva svědomí, jako všichni lidé, samozřejmě chce Bůh, aby člověk poznal, co je dobré a zlé, a rozhodli se, aby byli s Ním, se svým Stvořitelem a Otcem, v důvěrném vztahu. První hřích se nestal v důsledku omylného nebo chybějícího svědomí, nýbrž spíše z vůle sami si rozhodovat, co je dobré a co špatné, samozřejmě v důsledku pomýlení zmatkem, který tam vnesl had!

Podobný je i druhý příběh o pádu do hřichu, totiž o stavbě babylonské věže (Gn 11,4–9). V zásadě se opakuje stejný příběh: Jestliže to bylo v ráji nové samourčování, co je dobré a co zlé, a „chtění být jako Bůh“, v Babylonu jde o nekonečnou moc: „Postavme město a věž, která bude sahát až do nebes...“ Výsledkem bylo velké zmatení lidí mezi sebou.

Ještě musí být zmíněn třetí příběh o odpadu. Zatímco Mojžíš dostával na hoře desky s Desaterem, ztratil lid trpělivost a víru: Donucen „vůlí lidu“ udělal Áron „zlaté tele“, které začal lid nadšeně uctívat!

Neustále se opakující klamání a jeho následek – zmatení: na začátku „jen“ mezi Adamem a Evou, pak zmatení bratrů, potom historicky se neustále opakující zmatení většiny. Trefně lze říci: Dějiny lidí? Neustále vzniká Babylon, vzniká omyl, lež, zmatení, které v žádném případě nevzniká z neškodného mínění druhých a často končí krvavými lázněmi a diktaturami.

A co dělá Bůh? Je dojemně čist, jak se Bůh tváří v tvář nevěrnosti svého lidu hněvá a také trestá, ale i jak se zpět vrací k své „vášnivě lásce“ (srov. Iz 26,11). Pe-

Svatý Řehoř I. Veliký (papežem od roku 590 do 12. března 604) při diktování Gregoriánského chorálu, (miniatura z Antifonáře ze St. Gallen, okolo roku 1000)

To, co platilo 2000 let, nemůže být dnes chybné

Sv. Pius V., papežem od roku 1566 do 1. května 1572. Pocházel z chudé rodiny, v dětství byl pastýřem. Ve 14 letech vstoupil do řádu dominikánů. Jako papež si vzal za cíl udusit rouhání, znesvěcování svátků a nemorálnost římské veřejnosti. Lidem se zdálo, že chce přeměnit město Řím na klášter. V roce 1566 vydal Římský katechismus, roku 1568 přepracovaný kněžský breviář a roku 1570 misál. Podarilo se mu vytvořit Svatou ligu s Benátkami a Španělskem proti Turkům. Vítězství spojených námořních sil v Korintském zálivu v bitvě u Lepanta 7. října 1571 otráslou tureckou vládou ve Středomoří. Z vděčnosti za pomoc vyhlásil papež 7. říjen za svátek Vítězné Panny Marie.

tr Chryzolog shrnuje poselství Bible trefně: „Když Bůh viděl, jak světu kvůli strachu hrozí zánik, rozhodl se ve své lásce povolání zpět a z milosti je pozvat, aby se lásky pevně drželi a aby byli připoutáni náklonností! Člověk, zaspán dobrodiními a oblečen štěstím Boží lásky, se má učit milovat Boha, nebát se Ho, uctívat Ho skrze lásku a ne ze strachu!“

Ale Bůh dělá ještě víc! A co? Co ještě udělal pro svět? Spasitel dal svůj život – a jeho trvajícím odpovědí na nouzi lidí byla tato Církev, kterou postavil na skále. Co se ale stalo s „první horou“, se Sinajem? Ta zůstala, Ježíš jí její poselství nezval, nýbrž zesílil tím, že ji svěřil Petrově

Všechno, co nazýváme církví, vzniklo v průběhu dějin. Jedna svatá katolická církev má oproti tomu původ ve večeradle v Jeruzalémě, kde se shromáždili apoštolové na Zelený čtvrtek a o Letnicích. Tam a tenkrát dal Kristus jim – a nikomu jinému – velké pravomoci, které jim dávají schopnost, aby pokračovali v jeho díle vykoupení, dokud nepřijde znovu v Poslední den.

Protože tedy všechny národy všech dob mají být spaseny a posvěceny tímto způsobem, proto musí být poslání a duchovní moc apoštolů předávány dalším generacím.

Předávání – „traditio“ je tedy podstatným prvkem církve. Proto říká svatý Pavel: „Co jsem vám předal, přijal jsem od Pána.“ Ve večeradle spočívá začátek tohoto tajemného řetězce vkládání rukou, jímž jsou předávány ony svaté moci od generace na generaci, když biskup světi kandidáta na kněze nebo na biskupa.

Tu se děje „tradice předávání“ a jenom tím se stává a zůstává církev onou svatou a apoštolskou církví Ježíše Krista.

Co je ale to, co se tímto způsobem předává od apoštolů? Jde tu nejprve o nauku víry. Od první generace křesťanů se píše ve Skutcích apoštolů: „Onoho dne se k nim přidalo na tři tisíce lidí. Setrvali v apoštolském učení...“ (Sk 2,41n) Učení apoštolů, kteří věrně uchovávali a zvěstovali učení a skutky Ježíšovy, to je ve skutečnosti to, na čem stojí církev.

skále, kde jsou Boží přikázání též vysvětlována a hájena.

Jeden z darů, charismat, které Ježíš předal své Církvi – je „Jeho“, ne „lidí“ – učitelský úřad Církve: možná nejúžasnější, jedno z nejdůležitějších a zároveň nejprovokativnějších charismat této Církve nahore na skále! Svítí jako maják do zmaření světa.

Učitelský úřad? Popsáno moderními obrazy: je to „Google“ Boží, který se nazývá Katechismus katolické církve (KKC),

Držet se toho je životně nutné pro každou generaci věřících, protože co nám Ježíš Kristus o Bohu zjevil a dal za úkol k předávání apoštolům, to platí pro všechny národy a časy. „Nebe a země pomínou – ale moje slova nepomínou.“ Tohoto učení apoštolů se tedy musíme neochvějně držet.

Ale – neznamená to ustrnutí, nečinnost? Nemusí jít církev s dobou, jestli nechce zaniknout? Chceme patřit skutečně k těm věčně včerejším?

Jistě je pravda, že nové časy nastolují nové otázky. Všechny problémy, co mají co do činění ať s bioetikou, s ekologií, s globalizací atd., vyžadují řešení. Ale v Novém zákoně o tom není ani slovo. Co tedy dělat?

Je zapotřebí tyto nové otázky posuzovat ve světle věčné pravdy a v Božím duchu, který bude církvi darován – jak to slíbil Spasitel – že ji uvede do pravdy, ukáže pastýřům správné cesty. Pak nebude žádná z těch nových odpovědí, co církev od apoštolů věří, odporovat. Nemůže nikdy nastat, aby učení, které je po 2000 let pravdivé, dnes bylo špatné, a po staletí starý omyl aby byl dnes pravdivý. Od včerejška k dnešku existuje vývoj, vyjasňování, nikdy ale ne protiklad...

Kardinál Walter Brandmüller

Z promluvy ke slavnosti patrocinia ve sv. Jakubu ve Windischgarsten, citováno v „Lebendige Pfarre“, prosinec 2013

*Z VISION 2000 - 1/2014
přeložil -mp-*

kam můžeme pokládat otázky a dovědět se něco o Bohu a vlastním životě. Také by to mohla být GPS Boží, která vrátí bloudícího na vytoženou cestu a na scestí znova „pře počítá trasu“! Je to jako vysílač zpráv, sice bez zpráv ze sportu, ale spíš jako „nápís na zdi“ vlastního života, jak ho mohl prorok Daniel přečíst a vyložit králi.

Přesněji popisuje Katechismus (KKC 889) obsah takto: „Kristus, který je pravda, chtěl, aby se jeho Církev podílela na

▶ jeho neomylnosti, a tak ji uchoval v čistotě víry předané apoštoly. Skrže »nadpřirozený smysl víry« se Boží lid »pevně drží víry« pod vedením živého učitelského úřadu Církve. « Každý katolík by měl vědět, co to znamená: Ne, že papež musí mít nutně „nejvyšší IQ“ na světě, ale že Bůh nabízí člověku v jeho největší nouzi, když zabloudil, dosažitelnou, nízkoprahovou pomoc.

Je to dar, který dal Ježíš celé Církvi, především také ostatním biskupům. Pro všechny platí: Stále v souznění s papežem, ne bez něj a už vůbec ne proti němu! Ve vlastním smyslu je toto omezeno na vědění o Bohu a jeho příkázáních. Nevztahuje se na milion jiných otázek, ať už jsou jakkoli důležité. Kromě toho se může dokonce papež „vedle“ tohoto zvláštního daru neomylnosti i splést, dokonce i v otázkách, které spadají do jeho kompetence.

Pro věřícího je důležité znát tento dar, jeho rozsah, jeho předpoklady a také jeho hranice. A je důležité toho tak i užívat. Co ona mnohokrát vysmívaná a posmívaná nauka o „neomylnosti“ Církve přesně znamená, lze přejít i bez akademických titulů v KKC nebo stáhnout z internetu.

Svatý Pius X., papežem od 4. srpna 1903 do 20. srpna 1914. Byl nástupcem Lva XIII., prvním papežem od Pia V., který byl prohlášen za svatého. Založil úřední tiskový orgán Svatého stolce Acta Apostolicae Sedis. V rámci svého učitelského úřadu tvrdě zakročil proti modernismu, který odsoudil jako herezi.

Kdo se do toho pustí, začne, pokud je věřící, žasnout a radovat se. Ateista by mohl být smutný, protože by nějaký takový „informační bod“ také rád chtěl! Nebo existují lidé, kteří netouží na cestách necestách po GPS, která by je chránila před zabloucením nebo je vyvedla ze špatné cesty?

Papežové a biskupové se mohou jako lidé také mýlit, také se mýlili a budou se mýlit. To by mohlo znít legračně a mohlo by to být důvodem k pobavení. Rozhodující bod ale je: Jako papež a jako biskup v jednotě s papežem se nemýlí, když mluví o Bohu a jeho řádu!

Co zůstane, je toto, a nelze o tom často více říci a s díky žasnout: Papež, nástupce svatého Petra, je úžasný dar Boží! Ježíš o sobě řekl: „Já jsem světlo!“ Učitelský úřad Církve je nehasnoucí světlo Kristovo, které po celá tisíciletí svítí ve své Církvi a skrze ni. Hoří pro všechny, ale opravdu vidět ho budou jen ti, kteří ho vidět chtějí. Na toto světlo lze vztáhnout slovo proroka Izaiáše: „Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi širé smrti, zazáří světlo.“ (Iz 9,1)

Je možné, že se mnozí cítí „stísněně“ nebo že jejich rozum je jasný dost, že nemají žádné „zatmění“, které by potřebovalo světlo Kristovo. Ale kdo se cítí být v područí lampy, která posvítí tam, kam se normální světlo nedostane? A kdo se cítí být ohrožen od odborníka, místo toho, aby byl vděčný za to, že někdo druhý umí a ví, co on sám neví a neumí, ale nutně to potřebuje? Ano, dokonce i přesvědčený ateista by musel souhlasit: „Jestliže to tak je, kdyby takový úřad opravdu existoval, bylo by to fantastické a důvodem k radosti!“

Zkusme si představit, že by vůdčí osobnosti 20. století se svými strašnými válkami a diktaturami poslouchaly učitelský úřad Církve! Kořenem velkých katastrof byly vždy těžké omyly, lži, odpadnutí od Boha: nacionalismus, komunismus, sociální nacionalismus jsou na tom stejné! A co bychom si dnes ušetřili, kdyby stát opět nezrušil příkázání z hory Sinaj a nechtěl lidem vnucovat nemorálnosti jako něco, co je ke štěstí utvořenou „morálkou“? Jak šikovně se při tom pokouší propagovat jedovaté plody jako „chutné“ a obšťastňující!

Učitelský úřad Církve není žádný „luxusní článek“, pokouší se varovat, jako Laokoon Tróju, když do svého města táhli dřevěného koně s nepřáteli v „břiše“,

Lev XIII., papežem r. 1878–1903. Provedl rozsáhlou reorganizaci církve a vydal první z velkých sociálních encyklik, Rerum novarum. Během jeho pontifikátu prudce vzrostla mezinárodní politická prestiž papežství. Jednu svou encykliku, Quae Ad Nos (1902), věnoval Lev XIII. přímo českým biskupům, které v ní vyzval k naléhavým opatřením proti postupující sekularizaci českého národa. Díky Lvu XIII. byla také založena česká kolej v Římě, zv. Bohemicum.

čímž vše ztratili! Trojský kůň dneška nese mimo jiné nápis „genderový názorový proud“ a ničí svět, jako to udělali nepřátelé s Trójou! Ne, ne, ne, učitelský úřad není žádný luxus, není to žádný domyšlivý vynález Církve, ale dar od Boha!

Také ateisté musí vidět a dát za pravdu: Bylo by pěkné, kdyby Židé a křesťané měli se svým Bohem pravdu, jestliže z těch dvou hor, ze Sinaje a ze skály Petrovy, skutečně vychází světlo, jak to řekl prorok Izaiáš. Neboť díky naší vědě a bez světla od Boha „žijeme v temnotě“, což není otázka víry, nýbrž zkušenost všedního dne! Křesťané žijí v tomto světle, rozumní nevěřící po tom touží, ačkoli si toho nejsou vždy vědomi!

Ježíš se nás neptal, jestli si myslíme, že by takový úřad byl možný, nebo jestli ho chceme. On viděl naši nouzi a dal nám ho: Učitelský úřad Církve, který má účast na Jeho vlastní neomylnosti, protože On tímto způsobem přinesl zvěst: od Boha – pro nás!

Z VISION 2000, 1/2014 přeložil -tk-

EU: Privilegia pro homosexuály

Evropský parlament schválil návrh zprávy U. Lunacekové *Plán proti homofobii a diskriminaci na základě sexuální orientace a genderové identity*. Zpráva zavádí privilegia pro homosexuály a podobné skupiny lidí bez racionálních opodstatnění (LGBTI). Představuje reálné riziko, že celá společnost bude nepřiměřeně zatížena kvůli výhodám úzké skupiny lidí, včetně ohrožení svobody projevu. Dotýká se všech veřejných strategických oblastí a porušuje princip subsidiarity např. v otázkách veřejného zdraví, vzdělávání či zaměstnání. Schválená zpráva bude využívána k politickému nátlaku, i když je právně nezávazná.

S návrhem zprávy U. Lunacekové nesouhlasili z ČR Jan Březina, Zuzana Roithová a Ivo Strejček. Pro hlasovali Zuzana Brzobohatá, Andrea Česková, Richard Falbr, Věra Flasarová, Jaromír

Kohlíček, Jiří Maštálka, Vojtěch Mynář, Pavel Poc, Miloslav Ransdorf, Libor Rouček a Olga Sehnalová. Zdrželi se Milan Cabrnach, Hynek Fajmon, Edvard Kožušník a Miroslav Ouzký. Nehlasovali Robert Dušek, Evžen Tošenovský, Oldřich Vlasák a Jan Zahradil.

Hnutí Pro život ČR děkuje všem, kteří se zapojili do lobbování proti přijetí zprávy U. Lunacekové. Obrovské množství reakcí, které došly poslancům do Evropského parlamentu, jsou nadějí a je důležité vytrvat.

Zdroj: HPŽ ČR, 4. 2. 2014

Poznámka redakce:

V pondělí 24. února ve 22.05 hod. a v úterý 25. 2. v 10.30 hod. vysílá TV NOE pořad z cyklu **Noční univerzita: Alexander Tomský – EU – ideál, který se zkalil.**

Podepsán dekret o mučednictví 124 Korejců

Papež František 7. února schválil promulgaci dekretů pěti beatifikačních procesů. Dva dekrety se týkají mučedníků. Prvním z nich je sardinský františkán Francesco Zirano OFMConv. (1564–1603), který byl z nenávisti k víře brutálně popraven v Alžírě, kam se vydal, aby tam vykoupil z otroctví svého rodného bratra, rovněž františkána, který byl ze Sardinie unesen korzary a prodán.

Další dekret potvrzuje mučednictví 124 korejských laiků, kteří byli popraveni celkem ve čtyřech vlnách pronásledování během let 1791–1888, v čele s Pavlem Yun Ji-Chung (1759–1791), prvním Korejcem, který přijal křest. Církev na Korejském poloostrově totiž zapustila kořeny nikoli příchodem misionářů, nýbrž díky samotným Korejcům, kteří se seznámili s křesťanstvím četbou knih napsaných v čínském jazyce evropskými misionáři a sami pak importovali víru do své vlasti. Dnes je církev v Jižní Koreji nejrychleji se rozvíjejícím společenstvím věřících na asijském kontinentu. Yun Ji-Chung byl pokřtěn ro-

ku 1784, a přestože patřil k tamější šlechtě, vzbudil nelibost panovníka, když roku 1791 své zesnulé matce, rovněž křesťance, nevystrojil pohřeb podle konfuciánského rituálu. Z tohoto důvodu se pak rozpoutalo velké pronásledování, které trvalo téměř celé 19. století a padlo mu za oběť 16 000 korejských křesťanů. Prvních 103 korejských mučedníků kanonizoval roku 1984 v Soulu Jan Pavel II. Beatifikace této druhé skupiny mučedníků by se měla podle agentury *AsiaNews* konat letos 15. srpna během návštěvy papeže Františka v Jižní Koreji.

Mexický biskup Jesus Maria Echavarria y Aguirre (1858–1954) – zakladatel institutu Sester katechetek z Guadalupe, italský františkán Guglielmo Giacomo OFM (1858–1937) a španělská řeholnice Maria Giuseppa Rodriguez Xuárez de la Guardia (1923–1956) z Kongregace sester Boží lásky jsou další osoby, jimž byly ve schválených dekretch potvrzeny heroické ctnosti.

Podle www.radiovaticana.cz

NAMALUJTE PŘÁNÍČKO SVATÉMU OTCI FRANTIŠKOVÍ

Zapojte se do aktivity Národní kanceláře Papežských misijních děl (PMD) a vyrobte **obrázky** či **přáníčka** velikosti A5–A4 na téma: *Jak pomáháme papeži, dětem a potřebným v misiích, co pro misie děláme*. Akce je určena pro Misijní klubka, rodiny, školní třídy, družiny, oddíly či jiné skupinky dětí a počet přáníček je omezen na čtyři kusy od jedné skupiny. Z nekrásnějších obrázků bude vytvořena kniha s názvem „Jak děti pomáhají Svatému otci a dětem v misiích“.

Každou kresbu by měl doprovázet **oblíbený misijní citát** nebo myšlenka, které je potřeba napsat samostatně na papír a připojit k obrázkům. Citáty budou přeloženy do angličtiny nebo španělštiny a stanou se součástí knihy. Obrázky přijímá Národní kancelář PMD ve Špindlerově Mlýně **do 31. 3. 2014**.

Národní ředitel Papežských misijních děl P. Jiří Šlégr pojedje začátkem května na Generální shromáždění PMD do Říma, kde se zúčastní také **audience u Sv. otce** a při této příležitosti mu tento misijní dárek od českých dětí předá. Více informací na <http://www.missio.cz/masmedia/namalujte-pranicko-sv-otci-frantiskovi/>.

Kontakt pro zaslání přáníček:

Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33
tel.: 499 433 058 nebo 604 838 882
e-mail: pmd@missio.cz • www.missio.cz.

Tělovýchovná rada Orla Vás zve NA CYKLOTURISTICKOU VÝPRAVU DO SRBSKÉ LUŽICE V NĚMECKU ve dnech 2.-7. června 2014.

Cykloturistika v malebné krajině Horní a Dolní Lužice (Sasko a Braniborsko): klášter Mariina Hvězda, Blata (Spreewald), Slepjansko, poznávání kultury Lužických Srbů atd. **Odjezd** 2. června 2014 v 8 hodin z Brna (zastávka v Praze, kde nastoupí další účastníci). **Cena: 5 500 Kč** (v ceně je ubytování s polopenzí, doprava autobusem tam a zpět a cestovní pojištění). Po uhrazení zálohy 3 000 Kč na účet Orla (číslo účtu 63031621/0100) ústřední sekretariát Orla potvrdí rezervaci, zbylou částku 2 500 Kč uhradíte do 12. května 2014. Jako variabilní symbol uveďte své rodné číslo. Ubytování v obci Neschwitz v Horní Lužici. **Přihlášky a dotazy:** br. Stanislav Vejvar, R. Svobodové 1694, 272 01 Kladno • e-mail: standa.vejvar@volny.cz.

Letos v lednu 2014 právě uběhlo 20 let, co **pravdělně jezíme každou poslední sobotu v měsíci z Prahy do Staré Boleslavi, abychom naplnili odkaz svatého Václava, který nosil na své hrudi obraz Palladia země České s Matičkou Boží Staroboleslavskou** (později tak nazývané a pečlivě střežené), a **uctívali jako on Pannu Marii. VYPROŠUJME TAK SOBĚ, SVÝM RODINÁM, SVÝM FARNOSTEM, ALE PŘEDEVŠÍM NAŠEMU NÁRODU OBRÁCENÍ**. Milujeme přece svůj národ, tak za něj prosme! Přidejte se k nám! **Odjždíme v 8 hodin z náměstí Míru od Kulturního domu za kostelem sv. Ludmily. Vracíme se kolem 11.30 hodin. Noví poutníci, přihlaste se prosím na tel. 728 037 007.**

Pondělí 24. 2. 2014: 6:05 Vatican magazine (756. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Dobrý pastýř **7:00** V pohorách po horách – Radhošť **7:10** Jde o život (5. díl): Církev **8:45** Přejeme si ... **9:00** Pro víta mundi (88. díl): Msgr. Josef Veselý **9:40** Kde se dělá dobro **10:05** Nedělní čtení: 7. neděle v mezidobí **10:35** BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **10:50** Děti Tsunami **11:05** NOEkreace (215. díl) **11:15** Malana Papua **11:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:45** Bible pro nejmenší: Gedeon **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert Církevní konzervatoře Opava **14:10** Vatican magazine (756. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:40** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **15:05** Noční univerzita: Petruška Šustrová – Rusko s Putinem **16:00** V souvislostech (42. díl) **16:20** Audiovizuální percepcce krajiny aneb Kuks – krajina hraběte Františka Antonína Šporka **16:40** Salesiánský magazín **16:55** Mikroregion Východní Slovácko: Suchá Loz **17:15** Don Rua – nástupce **17:40** Jezuitské redukce v Paraguayi **18:00** Krasohled (3. díl) [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Hana **18:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:45** Pod lupou: Muzeum obětí komunismu [P] **19:15** Ars Vaticana (14. díl) **19:25** Přejeme si ... **19:40** Zprávy z Věčného města: 24. 2. 2014 [P] **20:00** Dům nejen ze skla (3. díl) [L] **21:05** Na koberečku [P] **21:20** Zachraňme kostely (5. díl): poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **21:40** Terra Santa News: 19. 2. 2014 **22:05** Noční univerzita: Alexander Tomský – EU – ideál, který se zkazil **23:10** Vatican magazine (756. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:45** Kulatý stůl – Rok rodiny.

Úterý 25. 2. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 24. 2. 2014 **6:15** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 **7:25** O dvou pochodech **7:35** Outdoor Films s Miroslavem Hrdým **9:05** Jezuitské redukce v Paraguayi **9:20** Organ v nebi **9:45** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **10:00** Vatican magazine (756. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Alexander Tomský – EU – ideál, který se zkazil **11:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:45** Bible pro nejmenší: Hana **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Zprávy z Věčného města: 24. 2. 2014 **12:25** Platinové písničky (15. díl): Dechovka **12:55** Ars Vaticana (14. díl) **13:05** Pomoc, která se točí **13:35** V pohorách po horách – Radhošť **13:45** Kde se dělá dobro **14:05** Vladyka **14:25** Kulatý stůl – Rok rodiny **16:00** Přejeme si ... **16:15** Cesta do turecké země (7. díl) [P] **16:40** Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace **17:00** Andělka **17:35** BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **17:55** Noeland (64. díl) **18:25** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:30** Bible pro nejmenší: Šalamoun **18:40** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:15** NOEkreace (215. díl) **19:25** Budu pomáhat: Sociálně-terapeutická dílna Jinan **19:35** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2014 [P] **20:00** Na pořadu rodina – Cesta ke zralosti [L] **21:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2014 **21:45** Můj Bůh a Walter: Člověk **22:05** P. S. **22:15** Zprávy z Věčného města: 24. 2. 2014 **22:25** Cvrlikání (25. díl): Bujabéza **23:30** Terra Santa News: 19. 2. 2014 **23:50** Přejeme si ... **0:10** Audiovizuální percepcce krajiny aneb Kuks – Krajina hraběte Františka Antonína Šporka **0:25** Krajané z Gerniku.

Středa 26. 2. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2014 **6:20** Noční univerzita: Petruška Šustrová – Rusko s Putinem **7:15** NOEkreace (215. díl) **7:25** Zachraňme kostely (5. díl): poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **7:45** Ars Vaticana (14. díl) **8:00** Harfa Noemova **8:25** Libanonský odkaz **8:45** Charita ve středu **9:50** Zprávy z Věčného města: 24. 2. 2014 **10:00** Generální audience [L] **11:25** Patagonie: Misionářský sen **11:40** Sedmihlásky

(66. díl): Dyž jsem plela len **11:45** Bible pro nejmenší: Šalamoun **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Krasohled (3. díl) **13:20** Na koberečku **13:35** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **13:45** Společně pro lepší společnost **14:20** Salesiánský magazín **14:35** Hlubinami vesmíru s Dr. Jiřím Březinou, 2. díl **15:25** Jezuitské redukce v Paraguayi **15:40** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2014 **16:00** Cvrlikání (25. díl): Bujabéza **17:05** Můj Bůh a Walter: Ateismus **17:30** Oklamání učení **17:40** Zprávy z Věčného města: 24. 2. 2014 **18:00** Vatican magazine (756. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš **18:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:45** Charita Veselí nad Moravou **19:00** Mikroregion Východní Slovácko: Suchá Loz **19:15** Terra Santa News: 26. 2. 2014 [P] **19:35** Přejeme si ... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha, Ph.D. – Konvergentní evoluce [P] **22:00** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová [P] **22:20** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **22:50** NOEkreace (215. díl) **23:00** Generální audience papeže **23:30** Rok vína **0:00** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012.

Čtvrtek 27. 2. 2014: 6:05 Audiovizuální percepcce krajiny aneb Kuks – Krajina hraběte Františka Antonína Šporka **6:20** Pod lupou: Muzeum obětí komunismu **6:50** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **7:15** Platinové písničky (15. díl): Dechovka **7:45** Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace **8:05** Cesta do turecké země (7. díl) **8:25** Terra Santa News: 26. 2. 2014 **8:45** Transport **9:25** Kde se dělá dobro **9:45** Přejeme si ... **10:05** Kulatý stůl – Rok rodiny **11:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 **13:20** Pomoc, která se točí **13:50** Generální audience papeže **14:20** Ars Vaticana (15. díl) **14:30** Dar z Medugorje **14:50** V pohorách po horách – Radhošť **15:00** Noeland (64. díl) **15:35** Zachraňme kostely (5. díl): poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2014 **16:20** Outdoor Films s Miroslavem Hrdým **17:55** Hermie a neposlušná včela Buzby **18:30** Bible pro nejmenší: Jonáš [P] **18:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:45** NOEkreace (215. díl) **18:55** Kultura života – Bioetika: Paliativní medicína **19:25** Budu pomáhat: Raná péče Eda **19:35** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2014 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (89. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie **22:00** P. S. **22:10** Přejeme si ... **22:25** Vatican magazine (756. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:55** Charita Veselí nad Moravou **23:10** Soucitná srdce **23:25** Berů nás **23:50** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **0:05** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Ateismus **0:40** Pan profesor.

Pátek 28. 2. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2014 **6:20** NOEkreace (215. díl) **6:30** Krasohled (3. díl) **7:00** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **7:25** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovke **7:45** Klapka s ... (77. díl): Lubomírem Míkou **8:50** Jezuitské redukce v Paraguayi **9:05** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha, Ph.D. – Konvergentní evoluce **10:00** Na koberečku **10:15** Dům nejen ze skla (3. díl) **11:15** Odkaz vysočanských předků **11:25** Mikroregion Východní Slovácko: Vlčnov **11:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:45** Bible pro nejmenší: Jonáš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (15. díl) **13:00** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **13:20** Přejeme si ... **13:40** Zachraňme kostely (5. díl): poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **14:00** Koncert Církevní konzervatoře Opava **15:15** Živá historie – Hrad Strečno **15:25**

Pod lupou: Muzeum obětí komunismu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 2. 2014 **16:15** Harfa Noemova **16:40** Na pořadu rodina – Cesta ke zralosti **18:10** Libanonský odkaz **18:30** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **18:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:45** Můj Bůh a Walter: Ateismus **19:05** Putování po evropských kláštřích: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie **19:40** Zprávy z Věčného města: 28. 2. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl – Rok rodiny [L] **21:30** Na koberečku **21:40** Salesiánský magazín **22:00** Nedělní čtení: 8. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si ... **22:45** Outdoor Films s Miroslavem Hrdým **0:20** V pohorách po horách – Radhošť **0:30** Kultura života – Bioetika: Paliativní medicína.

Sobota 1. 3. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 28. 2. 2014 **6:15** Mikroregion Východní Slovácko: Vlčnov **6:30** Kultura života – Bioetika: Paliativní medicína **7:05** Malana Papua **7:25** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **7:45** Zachraňme kostely (5. díl): poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **8:05** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **8:20** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **8:25** Noeland (64. díl) **8:55** Hermie a neposlušná včela Buzby **9:35** Na visutém laně **10:45** Můj Bůh a Walter: Ateismus **11:05** Pro víta mundi (89. díl): Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašpar, Ph.D. (1. díl) [P] **11:45** Zprávy z Věčného města: 28. 2. 2014 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** P. S. **12:20** Nedělní čtení: 8. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si ... **13:10** Cesta do turecké země (7. díl) **13:35** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (89. díl) **14:55** Terra Santa News: 26. 2. 2014 **15:15** NOEkreace (215. díl) **15:25** Platinové písničky (15. díl): Dechovka **16:00** Mikroregion Východní Slovácko: Vlčnov **16:15** Na pořadu rodina – Cesta ke zralosti **17:40** Soucitná srdce **18:00** Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **18:40** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:45** Druhalice **19:00** Hudební magazín Mezi pražci [P] **19:40** V souvislostech (43. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru [P] **20:45** Mwebare kwija – Klinika v buši [P] **21:00** Harfa Noemova [P] **21:25** V pohorách po horách – Velký Roudný [P] **21:40** Zprávy z Věčného města: 28. 2. 2014 **21:50** Dům nejen ze skla (3. díl) **22:55** P. S. **23:05** Noční univerzita: Petruška Šustrová – Rusko s Putinem **0:00** Koncert Církevní konzervatoře Opava **1:15** Krasohled (3. díl).

Neděle 2. 3. 2014: 6:15 Libanonský odkaz **6:35** Ars Vaticana (15. díl) **6:45** Pod lupou: Muzeum obětí komunismu **7:15** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (89. díl) **8:40** Cesta do turecké země (7. díl) **9:00** Živá historie – Hrad Strečno **9:15** Zachraňme kostely (5. díl): poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **9:35** Zprávy z Věčného města: 28. 2. 2014 **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě /SK/ [L] **11:20** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **11:35** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (43. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (16. díl): Dechovka **14:05** Hlubinami vesmíru **14:50** Budu pomáhat: Raná péče Eda **15:05** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha, Ph.D. – Konvergentní evoluce **16:00** Zprávy z Věčného města: 28. 2. 2014 **16:10** NOEkreace (216. díl) [P] **16:20** Hermie a vánoční dort **16:55** Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk **17:00** Noeland (64. díl) **17:30** Na visutém laně **18:40** Můj Bůh a Walter: Ateismus **19:10** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **19:35** Přejeme si ... [P] **20:00** Vatican magazine (757. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Zelenka – Misa votiva **21:40** V souvislostech (43. díl) **22:05** Na pořadu rodina – Cesta ke zralosti **23:30** Nedělní čtení: 8. neděle v mezidobí **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn týdne.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA BŘEZEN 2014

Všeobecný: Aby ve všech kulturách byla respektována práva žen a jejich důstojnost.

Misijní: Za mladé lidi, aby mnozí z nich přijali Pánovo pozvání a obětovali svůj vlastní život hlásání evangelia.

Národní: Za matky v pozeňnaném stavu, aby se jejich děti mohly narodit a vyrůstat v láskyplných rodinách.

Orel župa Svatováclavská Vás zve na **POUŤ K PANNĚ MARIÍ SVATOHORSKÉ** na Svatou Horu u Příbrami v sobotu 17. května 2014.

Program: 10.00 hod. – začátek pouti u farního chrámu sv. Jakuba v Příbrami na náměstí TGM, poutní procesí
 • 11.30 hod. – slavná asistovaná mše svatá podle misálu z r. 1962 na Svaté Hoře, uctění Panny Marie Svatohorské
 • 13.00 hod. – občerstvení na Svaté Hoře (individuálně)
 • 15.00 hod. – pobožnost křížové cesty v ambitech Svaté Hory. Svátostné požehnání ve svatohorské bazilice. Na své VII. spolkové pouti na Svaté Hoře budeme Pannu Marii Svatohorskou prosit za to, aby katolický Orel naplnil své náboženské a vlastenecké poslání v národě, hájil důsledně práva Církve a vlasti a nelekal se protivenství. Milí poutníci, pokud můžete, zúčastněte se poutního průvodu z centra Příbrami. Během procesí se modlíme a zpíváme, jinak zachováváme zbožné mlčení. Správný poutník dbá na sváteční oděv! Orelské prapory, orelské stejnokroje a lidové kroje vítány! Použijte mešní řád z předchozích poutí.
Kontakt: br. Stanislav Vejvar, standa.vejvar@volny.cz.
Ke stažení – pozvánka: <http://www.orel-zsv.ic.cz/akce.htm>,
 mešní řád: http://www.orel-zsv.ic.cz/mesni_rad.pdf.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „MŮJ ANDEĚL PŮJDE PŘED TEBOU“ (Ex 23.23)**, která má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem rodiny. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 15.–16. března 2014**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 10. března 2014** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Liturgická čtení

Neděle 23. 2. – 7. neděle v mezidobí

1. čt.: Lv 19,1–2.17–18
 Ž 103(102),1–2.3–4.8+10.12–13
 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
 2. čt.: 1 Kor 3,16–23
 Ev.: Mt 5,38–48
Slovo na den: Tomu, kdo tě prosí, dej.

Pondělí 24. 2. – ferie

1. čt.: Jak 3,13–18
 Ž 19(18),8.9.10.15
 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)
 Ev.: Mk 9,14–29
Slovo na den: Ničím jiným než modlitbou.

Úterý 25. 2. – ferie

1. čt.: Jak 4,1–10
 Ž 55(54),7–8.9–10a.10b–11a.23
 Odp.: 23a (*Svou starost hod na Hospodina, a on tě zachová.*)
 Ev.: Mk 9,30–37
Slovo na den: On nechtěl, aby o tom někdo věděl.

Středa 26. 2. – ferie

1. čt.: Jak 4,13–17
 Ž 49(48),2–3.6–7.8–10.11
 Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)
 Ev.: Mk 9,38–40
Slovo na den: Kdo není proti nám, je s námi.

Čtvrtek 27. 2. – ferie

1. čt.: Jak 5,1–6
 Ž 49(48),14–15ab.1cd–16.17–18.19–20
 Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)
 Ev.: Mk 9,41–50
Slovo na den: Proto, že jste Kristovi.

Pátek 28. 2. – ferie

1. čt.: Jak 5,9–12
 Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.11–12
 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
 Ev.: Mk 10,1–12
Slovo na den: Pro tvrdost vašeho srdce.

Sobota 1. 3. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Jak 5,13–20
 Ž 141(140),1–2.3+8
 Odp.: 2a (*Má modlitba, Pane, ať je před tebou jako kadidlo.*)
 Ev.: Mk 10,13–16
Slovo na den: Takovým patří Boží království.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. ÚNORA – 1. BŘEZNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 2.		PO 24. 2.		ÚT 25. 2.		ST 26. 2.		ČT 27. 2.		PÁ 28. 2.		SO 1. 3.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	694	784	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1218	1111	1235	1669	1886
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886
Závěrečná modlitba	695	784	1050	1170	1065	1187	1080	1202	1096	1219	1112	1236	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	695	784	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 22. 2.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1261
Ant. ke kant. P. M.	694	784	695	785	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	695	784	695	784	1060	1181	1075	1196	1090	1213	1106	1230	1122	1247
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

